Dosarul nr. 2-17460/2023

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

7 martie 2024 *municipiul Chişinău*

Judecătorul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, Eugenia Culinca, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acţiuni „Moldtelecom" împotriva ***** privind încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanţilor la proces

La 22 august mai 2023, Societatea pe Acţiuni „Moldtelecom" (în continuare SA „Moldtelecom") a înaintat în Judecătoria Chişinău, sediul Centru cerere de chemare în judecată împotriva ***** privind încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantei a menţionat că, în conformitate cu contractul nr. 93578202 din 2 iulie 2018 de prestare a serviciilor publice de comunicaţii electronice, încheiat între SA „Moldtelecom" şi *****, reclamanta şi-a asumat obligaţia să presteze serviciile contractate în conformitate cu condiţiile stipulate în contract, iar, pârâta *****, la rândul său, şi-a asumat obligaţia să achite pentru serviciul prestat conform facturii.

Reprezentantul reclamantei a subliniat că, potrivit prevederilor pct.3.1. al contractului, „Furnizorul se obligă să furnizeze abonatului servicii, în conformitate cu condiţiile stipulate în prezentul Contract şi Anexele aferente."

Totodată, a remarcat reprezentantul reclamantei că, pct 4.2. al contractului, stipulează că, „Abonatul va respecta legislaţia în vigoare, condiţiile prezentului contract, anexelor aferente şi regulilor de utilizare a serviciilor."

Iar, conform pct.8.8. al contractului, „în cazul în care contractul a fost încheiat pe o perioadă minimă contractuală şi contractul a fost reziliat la cererea abonatului sau din vina abonatului până la expirarea perioadei minime contractuale, abonatul se obligă să îndeplinească condiţiile de reziliere specificate în anexe la prezentul contract".

Evidenţiază reprezentantul reclamantei că, Anexa nr. 1 la contractul nr. 93578202 din 2 iulie 2018, la pct. 2.1. prevede că, „în baza licenţelor acordate şi cererii abonatului, furnizorul prestează următoarele servicii: serviciul de acces la reţeaua internet".

Subsidiar, comunică reprezentantul reclamantei că, în sensul completării actelor juridice a fost semnată anexa nr. 2, prin care s-a convenit stabilirea unui plan tarifar de serviciu internet: MaxFiber+lPTV pentru un termen de 36 luni, contra sumei de 255 lei/lunar.

Prin urmare, pct 5.1. al anexei nr.2 prevede că „La rezilierea contractului până la expirarea perioadei contractuale, se va aplica plata cu titlu de prejudiciu per echipament, stipulată în tabelul nr.5. (750 lei)".

Iar, conform pct.5.2 Conform pct.5.2. al anexei nr.2, „în cazul în care abonatul a primit echipament terminal în comodat, la reziliere va restitui echipamentul. Terminalul trebuie să fie în stare funcţională şi cu toate accesoriile".

Comunică reprezentantul reclamantei că, reieşind din prevederile pct.5 al anexei nr.2, *„în cazul în care abonatul solicită rezilierea contractului/desfiinţarea unui serviciu (internet/TM) până la expirarea perioadei contractuale, suplimentar la taxa cu titlu de prejudiciu, se va aplica şl costul cheltuielilor suportate pentru oferirea serviciilor în perioada promoţională (suma reducerii de care a beneficiat abonatul în cadrul promoţiei)".*

Menţionează reprezentantul reclamantei că, în aceiaşi zi a fost semnat şi acordul

privind echipamentul terminal eliberat în condiţii de comodat.

În continuare, relatează reprezentantul reclamantei că, conform pct.1.1. al acordului „în baza prezentului acord, comodantul/furnizor oferă cu titlu gratuit, în folosinţă temporară, Comodatarului/Abonatului echipamentul terminal pentru recepţie, transmitere şi prelucrare a datelor, denumit în continuare echipament. Componenţa echipamentului se indică în Actul de primire-predare semnat de către părţi sau de reprezentanţii legali ai acestora, care se anexează la prezentul acord şi este parte integrantă a acestuia”.

Iar, conform pct.1.2. al cordului „Valoarea echipamentului este stabilită conform preţurilor de comercializare la momentul semnării prezentului acord”.

Totodată, pct.4.2. al acordului prevede „Comodatarul-Abonat poartă răspundere patrimonială pentru echipament din momentul transmiterii acestuia în folosinţă (conform Actului de primire-predare). În cazul deteriorării echipamentului din vina Comodatarului/Abonatului, pierderii, furtului, restituirii în termenul stabilit în cazul rezilierii contractului, Comodatarul/Abonatul va achita Comodantului/Furnizorului preţul de recuperare a echipamentului (preţul de recuperare va fi egal cu costul deplin de cumpărare a echipamentului divizat la 60 luni şi înmulţit la diferenţa din 60 luni şi durata exploatării bunului dat în luni, cu rotunjirea în sus)".

S-a comunicat că, prin Actul nr. 1 de primire-predare a echipamentelor terminale se constată că abonatul ***** a recepţionat un echipament terminal de model STB Kamai 510, DIR-615 în valoare de 2 715,00 lei, 1 355,00 lei.

Abonatul ***** nu a respectat termenul minim al contractului fapt pentru care, în urma neonorării obligaţiilor s-a format o datorie în mărime de 3 386,93 lei, formată din:

- taxa de mentenanţă - 85,00 lei;
- plata cu titlu de prejudiciu constituie suma de 1 500,00 lei;
- precum şi preţul de recuperare a echipamentului în mărime de 1 899,33 lei.

Consideră partea reclamantă că, pârâta ***** urmează a fi obligată la achitarea datoriei in mărime de 3.386,93 lei în beneficiul prestatorului de servicii pentru neexecutarea obligaţiile contractuale şi pentru rezilierea anticipata a contractului de prestare a serviciilor publice de comunicare.

Aspecte de procedură

Conform art. 276[2] alin. (1) Cod de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.*

Din dispoziţia normei legale de la art. 276[3] alin. (1) Cod de procedură civilă, rezultă că, cererile cu valoare redusă se examinează în procedură scrisă, adică fără participarea părţilor în şedinţă publică.

Prin încheierea din 28 august 2023, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom” a fost acceptată în procedura cererilor cu valoare redusă şi s-a comunicat părţilor că termenul pentru examinare a prezentei cauzei civile fiind pentru data de 7 martie 2024, fără participarea părţilor. (f.d. 30-verso).

La data de 10 februarie 2024, în adresa de domiciliu a pârâtei *****, a fost expediată înştiinţare despre intentarea procesului civil şi copia încheierii de primire spre examinare în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă a cererii de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom” împotriva ***** privind încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 31).

La data de 10 februarie 2024, ora 14:29, de către grefierul completului, prin intermediul reţelei de socializare viber, la numărul de contact al pârâtei ***** indicat în cererea de chemare în judecată de către reclamant, a fost expediat un mesaj electronic prin care a fost înştiinţată pârâta despre intentarea procesului civil şi posibilitatea de a se expune prin referinţă

la solicitările din cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom”. (f.d.33-verso). Făcând cunoştinţă cu mesajul electronic ce conţine cererea de chemare în judecată, pârâta, în termenul acordat, nu a depus referinţă, astfel că, instanţa a dispus examinarea cauzei în baza înscrisurilor anexate la dosar.

Aprecierea instanţei de judecată.

Studiind cererea de chemare în judecată cu înscrisurile anexate, judecătorul consideră necesar de a admite parţial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom” împotriva ***** cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată din raţionamentele ce urmează.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale,* iar conform art. 121 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

În baza art. 130 alin. (1) şi (3) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.*

În temeiul art. 240 Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.*

Reieşind din pretenţiile deduse judecăţii, temeiul de drept invocat şi circumstanţele de fapt constatate, instanţa de judecată concluzionează că, raportul juridic material - litigios dintre reclamanta SA „Moldtelecom” şi pârâta ***** este prezumat în materia răspunderii civile contractuale.

Din materialele cauzei se atestă că, la data de 2 iulie 2018, între SA „Moldtelecom”, în calitate de furnizor, şi ***** (abonat), în calitate de consumator, a fost încheiat contractul nr. 93578202 de prestare a serviciilor publice de comunicaţii electronice, astfel judecătorul reţine că, pretenţiile înaintate de către SA „Moltelecom” sunt guvernate de prevederile Codului civil şi legislaţia aferentă privind protecţia consumatorilor în redacţia în vigoare la data semnării contractului prestare servicii – 2 iulie 2018.

Conform art. 8 alin.(1) şi alin.(2) lit. a) Codul civil (în redacţia în vigoare până la 1 martie 2019 în perioada desfăşurării raportului civil litigios), drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: din contracte şi din alte acte juridice.

Potrivit art.9 alin.(1) Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să-şi exercite drepturile şi să-şi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

În acord cu prevederile art. 512 Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau

afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

Potrivit art. 514 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Dispoziţiile art. 572 alin. (1)-(2) Cod civil statuează că, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 666 Cod civil, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

În temeiul art. 970 alin.(1)-(2) Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

După cum a fost constatat, la data de 2 iulie 2018 între SA „Moldtelecom”, şi ***** a fost încheiat Contractul nr. 93578202 de prestare a serviciilor de comunicaţii electronice (f.d. 17-18), cu Anexe nr. 1/nr.2 şi Acord privind echipamentul terminal eliberat în condiţii de comodat la contractul de prestare a serviciilor publice de comunicaţii electronice din aceiaşi dată (f.d. 19-22), potrivit cărora furnizorul s-a obligat să furnizeze ***** servicii, în conformitate cu condiţiile stipulate în contract şi anexele la acesta, să asigure conectarea serviciilor în termenul stabilit de anexele la contract. Abonatul s-a obligat să respecte legislaţia în vigoare, condiţiile contractului, anexele aferente şi regulile de utilizare a serviciilor, inclusiv şi, să achite la timp şi în mod integral toate serviciile în conformitate cu condiţiile stipulate în anexele la contract.

Potrivit Anexei nr. 2 din 2 iulie 2018 la contractul de prestare a serviciilor de comunicaţii electronice, plata lunară de abonament s-a stabilit în mărime de 255,00 MDL, dintre care 160,00 MDL plata pentru internet şi 95,00 MDL plata pentru IPTV. Conform datelor incluse în tabelul nr. 2 din Anexa nr. 2, se constată că, termenul contractului a fost stabilit de 36 luni (f.d. 21).

Prin pct. 5.2. din Anexa nr. 2 din 2 iulie 2018 la contractul de prestare a serviciilor de comunicaţii electronice, a fost stabilit că, în cazul în care abonatul a primit echipament terminal în comodat, la reziliere va restitui echipamentul. Şi în temeiul pct. 1.1. din Acordul privind echipamentul terminal eliberat în condiţii de comodat la contractul de prestare a serviciilor publice de comunicaţii electronice din 2 iulie 2018, a oferit cu titlu gratuit, în folosinţă temporară abonatului echipamentul terminal pentru recepţie, transmitere şi prelucrare a datelor (f.d. 22).

Potrivit pct. 4.2. din Acord, abonatul poartă răspundere patrimonială pentru echipament din momentul transmiterii în folosinţă (conform Actului de predare-primire), iar, în cazul rezilierii contractului, abonatul s-a obligat să achite furnizorului preţul de recuperare a echipamentului. În baza Actului nr. 1 de primire-predare a echipamentelor terminale, la 4 iulie 2018, abonatului i-au fost predate în folosinţă temporară echipamente terminale, în următoarea componenţă: HomeGetWay DIR-615, cu preţul de 1355,00 MDL; şi SetTopBox STB Kamai 510, la preţ de 2715,00 MDL (f.d. 23).

Având în vedere faptul că, *****, în calitate de abonat, nu-şi onora obligaţiile contractuale, încălcând prevederile contractuale şi dispoziţiile legale, reclamanta a expediat pârâtei o cerere prealabilă de soluţionare a litigiului pe cale extrajudiciară din data de 4 mai 2023, solicitând achitarea datoriei în sumă de 3386,93 MDL. (f,d. 26)

Raportând normele legale citate supra la circumstanţele de fapt ale speţei, luând în considerare faptul că, pârâta nu a respectat prevederile pct. 1.1, pct. 4.2 din Acordul privind recuperarea echipamentului terminal, instanţa de judecată va admite cerere de chemare în judecată depusă SA „Moldtelecom” împotriva ***** privind încasarea datoriei, în partea ce ţine

de plata de recuperare a echipamentelor în sumă de 1899,33 MDL şi taxa de mentenanţă în sumă de 85,00 lei, în total 1984,33 lei.

În continuare, instanţa atestă că potrivit calculului desfăşurat prezentat de către partea reclamantă la dosarul nr.1721, se atestă la compartimentul datorii pentru servicii (sold final) lei, un avans achitat de către pârâta pentru serviciile prestate de către SA „Moldtelecom", în sumă de 97,40 lei.

Prin urmare, consideră instanţa că urmează a fi încasat de la pârâta, datoria în sumă de 1.886,93 lei, reieşind din următorul calcul 1984,33 lei (suma admisă spre încasare compusă din plata de recuperare a echipamentului şi taxa de mentenanţă)- 97,40 lei (plata achitată în avans de pârâta *****)=1886,93 lei.

Cu privire la pretenţiile reclamantei despre încasarea plăţii cu titlul de prejudiciu în mărime de 1500,00 MDL se reţine că:

În sensul Legii privind protecţia consumatorului nr. 105 din 13 martie 2003 (în vigoare la data instituirii raportului civil litigios), *consumator* este orice persoană fizică ce intenţionează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau foloseşte produse, servicii pentru necesităţi nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională.

Conform art. 2^1 Codul civil (în redacţia în vigoare până la 1 martie 2019 în perioada desfăşurării raportului civil litigios), are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează predominant în scopuri ce nu ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist. Are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează în scopuri ce ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obţine un profit din această activitate. Persoana care, într-un raport juridic civil, corespunde atât dispoziţiilor alin. (1), cât şi dispoziţiilor alin. (2) se consideră consumator dacă recunoaşterea acestei calităţi îi oferă o anumită protecţie juridică, iar în celelalte cazuri persoana se consideră profesionist.

Conform art. 217 Codul civil (în redacţia în vigoare până la 1 martie 2019), nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată o invocă din oficiu. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţi a actului lovit de nulitate. Acţiunea privind constatarea nulităţii absolute este imprescriptibilă.

Conform art. 712 alin. alin. (1)-(3) Codul civil, clauze contractuale standard sunt toate clauzele formulate anticipat pentru o multitudine de contracte, pe care o parte contractantă (utilizator) le prezintă celeilalte părţi la încheierea contractului. Este indiferent dacă prevederile formează un document separat sau sunt parte a documentului ce reprezintă contractul, de asemenea nu importă numărul condiţiilor şi forma contractului. Nu există clauze contractuale standard în măsura în care condiţiile contractului au fost negociate în particular între părţi. Condiţiile contractuale standard devin numai atunci parte a contractului când partea care le propune le aduce, în momentul încheierii contractului, în mod expres la cunoştinţa celeilalte părţi sau îi asigură în alt mod posibilitatea, luând în considerare şi handicapul acesteia, să ia cunoştinţă de conţinutul lor şi, când cealaltă parte este de acord, să le accepte.

Conform art. 716 Codul civil, o clauză contractuală standard este lipsită de efect dacă prejudiciază disproporţionat, contrar principiilor bunei-credinţe, cealaltă parte a contractului. În acest sens, se iau în considerare conţinutul contractului, împrejurările în care clauza este

inserată în contract, interesele reciproce, alte împrejurări. Caracterul inechitabil al clauzelor contractuale standard se prezumă în caz de dubiu dacă o prevedere: a) nu este compatibilă cu principiile de bază (esenţiale) ale reglementărilor de la care derogă; b) limitează drepturile sau obligaţiile esenţiale, care rezultă din natura contractului, de o manieră care periclitează scopul contractului; c) nu este clară. Aprecierea caracterului inechitabil al clauzelor contractuale standard nu trebuie să se refere la determinarea obiectului contractului sau la proporţionalitatea preţului ori a remuneraţiei, pe de o parte, şi nici la bunurile sau serviciile furnizate, pe de altă parte, în măsura în care clauzele contractuale sunt formulate în mod clar şi precis.

Judecătorul atestă că, utilizatorul SA „Moldtelecom" a înserat clauza 8.8. în contractul de prestare a serviciilor publice de comunicaţii nr. 93578202 din 2 iulie 2018, prin care a impus consumatorului condiţiile de reziliere stipulate în anexa contractului şi prin înserarea clauzelor 5 şi 5.1. în anexa nr. 2 la contract, acelaşi utilizator a impus consumatorului plăţi cu titlu de prejudiciu în sumă de 750 lei per echipament (f.d. 20-21, 24).

Raportând cadrul legal la circumstanţele spetii, instanţa de judecată constată că clauzele expuse în Anexa nr. 2 la contract, prin care abonatului i s-a impus plata prejudiciului (pct. 5.1), constituie clauze abuzive, ce contravin drepturilor şi intereselor consumătorului, impunerea acestora reprezentând o practica vicioasă a comercianţilor, la caz a reclamantei.

În susţinerea concluziei reţinute, este important de subliniat că, contractul de prestare a serviciilor electronice corespunde criteriului de contract de adeziune definit de lege şi, prin urmare, impunerea de către reclamanta a prejudiciilor invocate, nu corespunde exigenţelor unei justificări corespunzătoare în vederea atribuirii acestora a caracterului non-abuziv.

Instanţa de judecată învederează faptul că, clauza contractuală stabilită la pct. 5.1 din Anexa nr. 2 la Contract, este una lovită de nulitate absolută, fiind abuzivă, iar cerinţa cu privire la încasarea sumei de 750 lei, iar în total suma de 1500 lei cu titlu de prejudiciu, este nefondată şi ilicită în raport cu abonatul, de vreme, ce în Contract, părţile nu au stabilit din ce anume este compus acest prejudiciu, nu au determinat modul de calcul a acestui prejudiciu.

De altfel, se reţine că toate contractele reclamantei SA „Moldtelecom" în calitate de Furnizor, sunt pre formulate, iar la momentul încheierii contractului, abonatul în calitatea lui de consumator nu poate negocia individual fiecare clauză contractuală, acesta fiind constrâns să accepte toate condiţiile incluse în formularele tipizate ale contractului prezentate de furnizor.

Respectiv, în privinţa clauzelor standard menţionate, care nu au fost negociate şi acceptate de către consumator, sunt aplicabile prevederile art. 719 lit. f) Codul civil, conform căruia în cadrul condiţiilor contractuale standard, fără a prejudicia dispoziţiile care exclud posibilitatea derogării de la dispoziţiile legale în defavoarea consumatorului, este nulă clauza prin care utilizatorului i se promite plata unei penalităţi dacă obligaţia nu este executată sau este executată cu întârziere, dacă întârzie plata sau dacă partenerul lui de contract reziliază contractul.

Din considerentele expuse, instanţa constată întrunirea în speţă a temeiurilor legale pentru declararea ca fiind nulă clauza contractuală cu privire la încasarea prejudiciului. Or, instituirea prin Legea sus-indicată a unui control din partea statului în scopul curmării clauzele abuzive din contractele cu consumatorii în vederea protejării drepturilor acestora din urmă împotriva unor abuzuri nejustificate impune sarcina realizării obiectivelor instituite de legiuitor de către instanţa de judecată.

Forţa obligatorie a contractului este de necontestat, contractul, însă, nu are putere de Lege, decât dacă este el însuşi legal - adică nu contravine normelor legale, ale ordinii publice şi bunelor moravuri, iar instanţa urmează să verifice această condiţie de valabilitate a contractelor şi să declare nulitatea totală sau parţială, în caz de conflict între contract şi Lege, ordinea publică

ori bunele moravuri. Prevederea în lege, în sine, ca şi stipularea în contract - nu înlătură caracterul abuziv al contractului.

Din considerentele expuse, judecătorul constată întrunirea în speţă a temeiurilor legale pentru declararea ca fiind nulă clauza contractuală cu privire la încasarea prejudiciului.

Or, instituirea prin Legea sus-indicată a unui control din partea statului în scopul curmării clauzele abuzive din contractele cu consumatorii în vederea protejării drepturilor acestora din urmă împotriva unor abuzuri nejustificate impune sarcina realizării obiectivelor instituite de legiuitor de către instanţa de judecată. Forţa obligatorie a contractului este de necontestat, contractul, însă, nu are putere de Lege, decât dacă este el însuşi legal - adică nu contravine normelor legale, ale ordinii publice şi bunelor moravuri, iar instanţa urmează să verifice această condiţie de valabilitate a contractelor şi să declare nulitatea totală sau parţială, în caz de conflict între contract şi Lege, ordinea publică ori bunele moravuri. Prevederea în lege, în sine, ca şi stipularea în contract - nu înlătură caracterul abuziv al contractului

În astfel de circumstanţe, judecătorul ajunge la concluzia că, pretenţiile înaintate de reclamanta SA „Moldtelecom" în contradictoriu cu *****, în partea încasării plăţii cu titlu de prejudiciu în mărime de 1500,00 MDL, conform contractului de prestare a serviciilor publice de comunicaţii electronice, urmează a fi respinsă ca neîntemeiat.

În partea ce ţine de încasarea cheltuielilor de judecată, se reţin următoarele:

Conform art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Alin. (1) art. 94 Cod de procedură civilă prevede că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În acest context, judecătorul reţine că la înaintarea cererii de chemare în judecată reclamanta SA „Moldtelecom" a achitat taxa de stat în mărime de 270,00 MDL, iar ţinând cont de pretenţiile admise de instanţa de judecată, urmează a fi dispusă încasarea sumei de 270,00 MDL de la pârâta ***** în beneficiul reclamantei cu titlu de taxă de stat, în cuantumul stabilit prin prisma normei art. 3 lit. a) al Legii taxei de stat în vigoare la data înaintării acţiunii.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) şi (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pentru justificarea cheltuielilor de judecată în legătură cu acordarea asistenţei juridice a fost prezentat ordinul de plată nr. 16510 din 7 iulie 2023 (f.d. 7), potrivit căruia reclamanta SA „Moldtelecom" a achitat avocatului Victor Vlah, care a acţionat în baza mandatului avocaţial nr. 2019562 din 10 mai 2023, suma de 200 lei, pentru prestarea serviciilor de asistenţă juridică, sumă ce urmează a fi compensată din contul pârâtei.

Sintetizând cele elucidate şi constatate, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite parţial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom" către *****, cu încasarea de la pârâtă în beneficiul reclamantei sumei de 1886,93 lei cu titlu de datorie şi cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 270,00 lei şi cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 200,00 lei, *în total suma de 2356,93 lei.*

Finalmente, în conformitate cu prevederile art. 82-84, art. 94, art. art. 276^2-276^4 şi art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parţial cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acţiuni „Moldtelecom” împotriva ***** privind încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de ***** (cod personal *****) în beneficiul Societăţii pe Acţiuni „Moldtelecom” (IDNO 1002600048836) datoria în mărime de 1886,93 lei şi cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 270,00 lei şi cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 200,00 lei *în total suma de 2356,93 lei (două mii trei sute cincizeci şi şase lei, 93 bani).*

În rest pretenţiile se resping ca neîntemeiate.

Prezenta hotărâre se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Judecător *Eugenia Culinca*